

[Poul Schlüter]

gen selv. Og så har vi oplevet statsministerens stadig dårligere forhold til parterne på arbejdsmarkedet. Jeg tror, der er mange også ude i befolkningen, som er tilbøjelige til at sige, at ofte er det godt at have en socialdemokratisk statsminister og en socialdemokratisk regering, for så er da i alt fald forholdet til fagbevægelsen og arbejdsmarkedet nok i orden, og det er i sig selv en fordel.

Men sådan er det jo ikke gået. I dag kan man næsten sige: hvad skal vi egentlig med en socialdemokratisk statsminister, hvis han ikke engang har indflydelse på fagbevægelsen? En statsminister er jo ikke kompetent, hvis han er i krig med et så stort udsnit af det organisationsliv, som betyder noget for folketingets arbejde. Jeg ønsker, statsministeren får det repareret, og vi skal intet gøre for at vanskeliggøre det for ham.

Så siger statsministeren i sin korte tale i dag, at han må afvise, at regeringen ligger underdrejet. Statsministeren siger, at regeringen dog har præsteret at stramme finanserne. Det er sandt, men det er jo stort set også det eneste, dette vigtige efterår er brugt til. Vi har fået en alvorlig stramning af afgifterne. Vi har fået en alvorlig stramning af den direkte beskatning. Det samlede skattetryk i Danmark bliver næste år klart hårdere end nogen sinde før, og det skaber arbejdsløshed, og det skaber mismod.

Så kommer den sidste bagatel – den skal jeg ikke gøre til et stort emne – bådafgiften, men bare sige om den: én ting er sikker, og det er, at den skaber, som regeringen har formet den, ny arbejdsløshed.

Så er det, jeg ikke kan forstå, at statsministeren i sin tale i dag siger, at der ingen grund er til at tage den fremførte kritik alvorligt.

Jeg synes, vi har oplevet en tale, som var næsten flegmatisk, og en næsten søvngængeragtig tilfredshed, som er fuldstændig ubegrundet på et tidspunkt, hvor statsministeren er leder i et rigt land, hvis velstand på det alvorligste er truet.

Jeg synes, det er svært at genkende statsministeren. Igennem nogle år anstrengte han sig for at samle brede flertal om en politik. Han appellerede til og mødte god vilje til samarbejde hos de fleste her i salen. Statsministeren byggede op, og han samlede. Nu oplever vi en statsminister, som bryder ned og spreder kræfterne, også her i salen.

Så skal jeg til sidst fremsætte en appel. Det er en appel til statsministeren om i den fortsatte planlægning af regeringens politik at undgå at gøre det sådan, at tingene skal føres igennem med én stemmes flertal. Det har jo klart været regeringens taktik hidtil. Den havde nok i sig selv: S og V.

Jeg opfordrer statsministeren til bevidst at tilrettelægge den kommende tids arbejde sådan, at det bliver muligt, og sådan at vi kan mærke, det er ønskeligt fra statsministerens side, at få store, brede flertal i folketinget. Prøv dog nu at bygge den styrke op, som kan ligge i form af en appel til befolkningen, på, at vi igen har et folketing, hvis overvældende flertal inddrages i arbejdet! Prøv at lægge det sådan til rette, at der ikke bliver én stemmes flertal, men en langt større og bred styrke! Det tror jeg er den afgørende forudsætning for, at befolkningen kan forstå, at regeringen ønsker at regere, og at det, regeringen lægger frem, ikke er kampsignaler, men er en politik, som kan samle bred tilslutning.

Grünbaum (S):

Jeg forstår meget godt, at både finansministeren og statsministeren er glade for og tilfredse med den afstemning, der fandt sted i går, og for så vidt også, at man tager det til indtægt for, at der så er flertal for regeringens finanspolitik, men jeg vil for mit eget vedkommende sige, at det passer ikke. Jeg agter at stemme for finanslovsforslaget ved tredje behandling, og jeg stemte heller ikke imod ændringsforslaget i går, men jeg er ganske uenig i regeringens finanspolitik.

Finansloven er jo også meget andet – og det synes jeg også skal siges ved denne lejlighed – den er f. eks. hele debatten med fremskridtspartiet. Finansloven er først og fremmest fundamentet for Danmarks velfærdspolitik; det er klart. Den er dækningen af alle de udgifter, vi har til bl. a. hele det sociale system, undervisningssystemet osv. Det skal selvfølgelig dækkes ind, derfor stemmer jeg også for finanslovsforslaget ved tredje behandling, sådan som der da heldigvis også har været tradition for i mange, mange år at man gør. Det drejer sig nemlig ikke kun om den frynse, kan man sige, på finansloven, som hedder finanspolitik, nemlig overskuddet eller underskuddet, det drejer sig om me-